

کاربرد اسم مصدر (The Gerund (verb+ ing)

با اضافه نمودن ing به فعل، می توان اسم مصدر ساخت.

play + ing → playing بازی

learn + ing → learning یادگیری

نکته : اسم مصدر می تواند در جمله به عنوان یک اسم عمل کند. بنابراین اسم مصدر می تواند به عنوان فاعل، مفعول و یا مفعول همراه با حرف اضافه باشد.

Learning English is easy.

آموختن انگلیسی آسان است.

فاعل

I like swimming.

مفعول

من شنا را دوست دارم.

I am tired of sitting here.

من از نشستن در اینجا خسته شده‌ام. مفعول همراه با حرف اضافه

نکته : بعد از افعال زیر باید از اسم مصدر استفاده کرد :

imagine	تصور کردن	mind	اهمیت دادن
go on	ادامه دادن	stop	متوقف کردن
dislike	تنفر داشتن	finish	تمام کردن
to be used to	عادت داشتن	consider	ملاحظه کردن
to get used to	خوگرفتن	avoid	اجتناب کردن
forgive	بخشیدن	appreciate	قدردانی کردن
keep	نگه داشتن	admit	پذیرفتن
explain	توضیح دادن	enjoy	لذت بردن

درس سوم: افعال دوکلمه‌ای (Two Word Verbs)

افعال دوکلمه‌ای در زبان انگلیسی، افعالی هستند که از دو کلمه یا بیشتر تشکیل شده‌اند:

Ahmad is putting on his new coat today.

احمد امروز کت نوی خود را پوشیده است.

Mrs. Alavi takes care of her old mother.

خانم علوی از مادر پیرش مراقبت می‌کند.

افعال دوکلمه‌ای به دو دسته تقسیم می‌شوند:

۱- افعال دوکلمه‌ای جدانشدنی

۲- افعال دوکلمه‌ای جدانشدنی

افعال دوکلمه‌ای جدانشدنی: در مورد این افعال، اگر مفعول جمله اسم باشد می‌تواند بعد از فعل و یا بین دو قسمت فعل به کار رود.

مثال:

I turned off the radio . = I turned the radio off .

مفعول

مفعول

She has given back the book = She has given the book back.

مفعول

مفعول

نکته : اگر مفعول به صورت ضمیر باشد، حتماً باید بین دو قسمت فعل به کار رود.

He turned it on .

ضمیر

She will give them back soon.

ضمیر

درس اول: عبارت اسمی (Noun Clause)

تعریف : Noun Clause یا عبارت اسمی، مجموعه‌ی کلماتی است که همراه یک کلمه‌ی موصولی مانند : Where ، Who ، which و Whom به عنوان مفعول جمله می‌باشند.

نکته : در مورد عبارت اسمی دانستن نکات زیر لازم است :

الف) عبارت اسمی اگرچه، مجموعه‌ای از چند کلمه است ولی در حقیقت جانشین یک اسم است و کار اسم را انجام می‌دهد و از نگاهی دیگر می‌تواند نقش مفعول جمله را داشته باشد.

ب) اگر عبارت اسمی جمله سؤالی باشد، عبارت اسمی شکل سؤالی نخواهد داشت. مثال :

I don't know where they come from .

I don't know who types the letters .

ج) عبارت اسمی بعد از افعال زیر می‌تواند به کار رود :

know (دانستن) ، believe (باور کردن) ، guess (حدس زدن)

remember (به خاطر آوردن) ، notice (توجه کردن)

think (فکر کردن) ، imagine (تصور کردن)

د) عبارت اسمی معمولاً در پاسخ به یک سؤال به کار می‌رود :

Where do they live?

I don't know where they live.

I remember what he said.

She knows whom they met.

کاربرد to be going to

با استفاده از to be going to به معنی «قصد داشتن» می‌توان زمان آینده را نشان داد و بعد از to be going to باید از مصدر بدون استفاده نمود.

I am going to travel Shiraz next week.

مصدر

من هفته‌ی آینده قصد دارم

بدون

به شیراز سفر کنم.

He is going to buy a car.

مصدر

او قصد دارد یک ماشین بخرد.

بدون

نکته : با توجه به فاعل جمله از مشتقات to be یعنی am - is - are استفاده می‌شود :

They are going to play football.

آن‌ها می‌خواهند فوتبال بازی کنند.

نکته : برای سؤالی و منفی کردن از افعال کمکی am-is-are موجود در جمله می‌توان استفاده کرد:

They are not going to buy that car.

آن‌ها قصد ندارند آن ماشین را بخرند.

Is he going to write his homework?

آیا او قصد دارد تکالیفش را بنویسد؟

درس دوم: مصدر با to + (اسم / ضمیر مفعولی + for) + صفت + be

It is necessary for you to come early.

be

صفت

ضمیر

مصدر

با

to

شما ضروری است زود بیایید.

It is hard for Ali to speak Japanese.

برای علی، ژاپنی صحبت کردن سخت است.

نکته : بعضی از افعال می تواند همراه مفعول نوشته شوند و بعد از مفعول از مصدر با to استفاده نمود.

مصدر با to + مفعول + فعل

بعضی از این افعال عبارتند از :

expect - allow - like - promise - tell - ask - want

They asked us to help them.

آن ها از ما خواستند به آن ها کمک کنیم. مفعول

I will allow Ahmad to turn on the radio.

من به احمد اجازه خواهم داد رادیو را روشن کند.

We expect you to learn English quickly.

مفعول

ما از شما انتظار داریم زبان انگلیسی را به سرعت یاد بگیرید.

نقل قول : شکل امری (Reported Speech: Imperatives)

نقل قول مستقیم چیست؟ در نقل قول مستقیم، عین سخن گوینده را در علامت نقل قول یا "quotation marks" قرار می دهیم و سخن گوینده را بدون تغییر بیان می کنیم. مثال:

او گفت: "من معلم هستم." He said, "I am a teacher."

نقل قول غیر مستقیم چیست؟ در نقل قول غیر مستقیم، سخن گوینده را از جانب خودمان بیان می کنیم که در این صورت دیگر علامت نقل قول لازم نمی باشد و در جمله تغییر ایجاد می شود. مثال:

او گفت که او معلم بود. He said that he was a teacher.

نکته : البته مثال های بیان شده، نقل قول خبری بود.

اکنون طریقه تبدیل جمله ی نقل قول امری مستقیم به امری غیر مستقیم را توضیح می دهیم:

۱- برای تبدیل جمله ی امری مستقیم به غیر مستقیم، علامت quotation marks و کاما یعنی " , " را حذف می کنیم.

۲- در جملات مثبت از کلمه to قبل از فعل امر استفاده می شود.

۳- اگر ضمائر فاعلی یا مفعولی و یا ملکی داشته باشیم، مطابق فاعل و مفعول، فعل مقدماتی را تغییر می دهیم. مثال:

مستقیم ← The teacher told us, "Answer the questions orally."

غیر مستقیم ← The teacher told us to answer the questions orally.

نکته : اگر جمله ی امری مستقیم منفی باشد، در جمله ی امری منفی به جای کلمه ی Don't از not to استفاده می شود و جمله ی امری غیر مستقیم ساخته می شود.

The man told her, "Don't put your heavy bags on the table."

The man told her not to put her heavy bags on the table.

نکته : چنانچه کلمه ی please در جمله باشد، برای تبدیل جمله ی امری مستقیم به امری غیر مستقیم به روش زیر عمل می شود:

کلمه ی please را حذف می کنیم، فعل say را به فعل tell مطابق بر زمان خودش می نویسیم. یعنی say به tell و says به tells تبدیل می شود. فعل said را به told یا asked یا ordered تبدیل می کنیم.

My mother said, "please wash the dishes for me."

مادرم گفت: لطفاً این ظرف ها را برای من بشویید. (نقل قول امری مستقیم)

My mother told me to wash the dishes for her.

مادرم به من گفت که ظرف ها را برایش بشویم. (نقل قول امری غیر مستقیم)

Mary, please turn on the radio.

مری، لطفاً رادیو را روشن کنید. (مستقیم)

The woman asks Mary to turn on the radio.

زن از مری می خواهد تا رادیو را روشن کند. (غیر مستقیم)

تعدادی از افعال جداشدنی عبارتند از :

add up	اضافه کردن	put out	خاموش کردن آتش
call up	تلفن زدن	put up	تحریر کردن
call off	به تعویق انداختن	put on	لباس پوشیدن
fill out	پر کردن	put away	کنار گذاشتن
give back	پس دادن	think over	مرور کردن
give up	رها کردن	turn off	خاموش کردن
hold up	بالا نگه داشتن	turn on	روشن کردن
leave out	عازم شدن	take off	درآوردن لباس
take down	پادداشت کردن	throw away	دور انداختن
		save up	پس انداز کردن

افعال دوکلمه ای جداشدنی : در مورد این افعال اگر مفعول جمله، اسم و یا ضمیر باشد، مفعول بعد از دو قسمت فعل به کار می رود.

نکته : بعضی از افعال دوکلمه ای جداشدنی عبارتند از :

ask for	خواستن	look after	مراقبت کردن
look for	جستجو کردن	get ride of	خلاص شدن از چیزی
look out	مواظب بودن	search for	جستجو کردن
talk to	گفتگو کردن	to be afraid of	گران بودن
talk about		to be tired of	خسته بودن از چیزی
		to be similar to	شبهه بودن
		wait for	منتظر بودن
		take care of	مراقبت کردن
		to be interested in	علاقه مند بودن

She is looking for her pencils.

مفعول

I am listening to the radio.

مفعول

He is thinking about it.

مفعول

فعل + حرف اضافه (Verb + Preposition)

صفت + حرف اضافه (Adjective + Preposition)

بعد از صفات و افعال می توان از حرف اضافه استفاده کرد. اسم یا ضمیری که بعد از حرف اضافه می آید، مفعول آن است و همیشه بعد از حرف اضافه می آید.

He is looking at it.

She is talking to her sister.

درس چهارم

نکته : در زبان انگلیسی افعال هستند که باید بعد از آن ها از مصدر با to استفاده نمود. تعدادی از این افعال عبارتند از :

want	خواستن	try	سعی کردن
tell	گفتن	plan	نقشه کشیدن
decide	تصمیم گرفتن	invite	دعوت کردن
promise	قول دادن	forget	فراموش کردن
learn	آموختن	prefer	ترجیح دادن
continue	ادامه دادن	seem	به نظر رسیدن
accept	پذیرفتن	permit	اجازه دادن
hope	امیدوار بودن	refuse	امتناع کردن
		agree	موافقت نمودن

I like to go to school.

I want to play football.

درس پنجم

نکته : شکل حال و اسم مفعول یک فعل می تواند به عنوان

They told us an amusing story.
صفت به کار رود. صفت اسم

آن ها برای ما داستان سرگرم کننده ای تعریف کردند.

Betty is bored because her job is boring.

بتی خسته است زیرا شغل او خسته کننده است.

محل صفت کجا می باشد؟

صفت اسم را توصیف می کند و قبل از اسم قرار می گیرد و یا بعد از افعال ربطی به کار می رود.

افعال ربطی عبارتند از:

appear - be - become - feel - look - smell - taste - get - grow

He is a good student.
صفت اسم

The soup tastes nice.
صفت فعل ربطی

ترتیب قرار گرفتن صفت در جمله (order of adjectives)

بعضی اوقات بیش از یک صفت قبل از اسم قرار دارد که طبق این الگو نوشته می شود:

اسم + جنس + ملیت + رنگ + اندازه + کیفیت + حرف تعریف

a nice long red french cotton blouse

یک بلوز قرمز رنگ بزرگ نخی خوب فرانسوی

درس ششم: جملات مجهول (passive (be+ pp)

جمله ی معلوم (Active) چیست؟ اگر فاعل جمله مشخص باشد و فاعل در جای خود یعنی در آغاز جمله باشد، به این جمله معلوم

I play football every week. گفته می شود.
فاعل

Ahmad will buy a new car tomorrow.
فاعل

جمله ی مجهول (passive) چیست؟ اگر مفعول به جای فاعل در آغاز جمله بیاید، به این نوع جمله، مجهول گفته می شود.

A new pencil will be bought tomorrow.
مفعول

The house was cleaned last week.
مفعول

در این قسمت برای جملات مجهول تعدادی از زمان ها در زبان انگلیسی فرمول هایی را ارائه می دهیم.

am

1) مجهول حال ساده = is + pp
are

That car is cleaned every week.

am

2) مجهول حال استمراری = is + being + pp
are

A letter is being written.

3) مجهول ماضی نقلی = have + been + pp
has

This film has been shown several times.

4) مجهول گذشته ی ساده = was + pp
were

Those pens were bought.

5) مجهول گذشته ی استمراری = was + being + pp
were

Two letters were being written.

6) مجهول ماضی بعید = had + been + pp

The problem had been solved by a few students.

7) مجهول آینده ی ساده = will + be + pp

A room will be built.

8) مجهول آینده استمراری = will + be + being + pp

A letter will be being written.

9) مجهول آینده کامل = will + have + been + pp

A letter will have been written.

چگونه می توان جمله ی مجهول را به جمله ی معلوم تبدیل کرد؟

برای تبدیل جمله ی مجهول به معلوم مراحل زیر را انجام دهید:

۱- ابتدا از روی جمله ی مجهول باید تشخیص دهیم که زمان

جمله ی مجهول چیست، سپس فرمول جمله ی معلوم آن را می نویسیم.

۲- مفعول جمله را به جای مخصوص خودش در جمله ی معلوم می بریم.

۳- فاعل جمله را در ابتدای جمله ی معلوم می نویسیم.

۴- قسمت سوم فعل را که در جمله ی مجهول وجود دارد، با توجه به فرمول جمله ی معلوم به شکل مناسب آن فعل در زمان مورد نظر جمله ی معلوم تبدیل می کنیم.

۵- سایر اجزای جمله، مثل قید مکان یا قید زمان و قید حالت نیز در جای خودشان قرار می گیرند.

۶- کلمات پرسشی مثل: what, which, why, where و how در تبدیل معلوم به مجهول یا بالعکس تغییر نمی کند.